

La nit i les seues estrelles inunden l'espai central del cartell anunciador de la 12ª edició de L'Estel del Collet

text REDACCIÓ

Dissenyat per l'artista benicarlanda Rosa Soriano, a la part inferior s'obri una finestra dividida en tres parts. Amb elles ha volgut simbolitzar "la representació teatral, però també la vida real, on tot comença amb energia i il·lusió, es desenvolupa amb problemes però també amb superació". En la primera de les finestres treu el cap l'estel que simbolitza la representació teatral. Un fil roig enfila present, passat i futur, embolicant l'estel anunciadora del Collet i envaint la segona de les finestres. Per la finestra del final, tres elements coronats representen als Reis Mags que, estirant del fil, han arribat fins a Benicarló. La presentació del cartell anunciador de L'Estel del Collet, obri la recta final dels actes programats per l'entitat amb motiu de la 12a representació teatral.

directora calcula que, en total "hi ha més de dues-centes persones implicades" en la posada en escena de L'Estel del Collet. Referent a les novetats en la representació d'enguany, Piñana anunciava la incorporació d'actors catalans, amb els quals L'Estel segueix obrint fronteres a l'exterior del municipi. A més, els canvis introduïts en algunes de les escenes de la primera part "ajudaran que la representació siga més àgil i dinàmica" va anunciar.

El saló d'actes de la Fundació Caixa Benicarló va acollir el senzill i entranyable acte, que va reunir a bona part de la família de l'Estel. El síndic major de l'entitat, José Luis Guzmán, va anunciar que la posada en escena de l'obra de Jaume Rolíndez serà els dies 12 i 13 de desembre a l'Auditori Municipal. La venda anticipada començarà el dia 4 per als socis, que enguany gaudiran del privilegi de poder triar butaca abans que la resta d'espectadors. Aquests podran adquirir les seues localitats a partir del 9 de desembre al Centre òptic Eva Marín. Pel que fa a les novetats que enguany s'incorporen a la representació, va informar que la nova fera que construirà l'artista faller Dani Ballester rebrà el nom de Parpansot. Per la seua banda Laura Piñana, que dirigirà la representació per segon any, manifestava la seua alegria per la gran quantitat d'actors que enguany han volgut sumar-se a l'esdeveniment. "Hem arreglat unes quantes escenes perquè pogueren eixir tots, per que em semblava que si tenen il·lusió, no els podem dir que no". Així les coses, enguany pujaran a l'escenari "més de seixanta actors" sense comptar amb els figurants, les associacions que participen i tots els que des de darrere de l'escenari ajuden que la representació siga un èxit. La

L'acte de presentació del cartell de L'Estel del Collet es va tancar amb la intervenció de la regidora de Cultura, María Ortiz, qui va agrair a l'associació "el treball que esteu fent per Benicarló". La edil va assegurar que després de dotze anys ininterromputs d'èxits, "sense L'Estel no seria Nadal a Benicarló" i va animar als presents a seguir treballant en el projecte. "Per molt que l'ajuntament col·labore amb diners, l'èxit és vostre perquè ho aconseguíu amb el vostre treball", va assegurar.

*Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyols
Patés, foies
Melmelades*

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Número 709-22 novembre 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

Carrer Hernan Cortés,

DROGUES I BARALLES

El veïns farts d'aquesta carta de presentació

LA CENSURA A LA VEU DE BENICARLÓ, ALS MITJANS PROVINCIALS

Carrer Hernan Cortés, drogues i baralles

El veïns farts d'aquesta carta de presentació

Els veïns del carrer Hernán Cortés han denunciat les contínues baralles, el trepajoc de drogues i l'augment de la inseguretat a la zona. Tal és la quantitat de denúncies i queixes que arriben al consistori, que els màxims responsables de la seguretat en el municipi es van reunir amb els veïns per intentar trobar una solució al tema. Durant l'encontre, els residents del carrer van demanar la instal·lació de càmeres de seguretat pel seu entorn.

L'origen del problema té diferents causes, segons denuncien els veïns del carrer.

Per uns, la zona de vianants ha vingut a agreujar un problema que ja ve des de lluny. Per uns altres, la gran quantitat de negocis que s'han obert de titularitat estrangera estan en la base de la problemàtica, atenent que es tracta de locals d'oci que acullen als possibles delinqüents. "Tots els veïns del carrer sabem on estan i el que fan els venedors de droga", assegurava una veïna farta de presentar denúncies al consistori en les quals detalla amb

pèls i senyals els moviments d'aquests presumptes delinqüents.

TRÀFIC DE DROGUES I LOCALS CONFLICTIUS

Segons va explicar a La Veu, el tracte es realitza presumiblement dins dels locals. El suposat camell ix al carrer i "deixa una borsa de plàstic dins la paperera". Un poc més tard, el presumpte client s'encarrega d'arreglar-la i desaparèixer del lloc dels fets ràpidament. Si les coses es quedaren ací, diu aquesta veïna

que no ha volgut desvetllar la seua identitat, no seria problema dels veïns, sinó de les autoritats que es dediquen a aquests temes. La delinqüència que va associada a la venda "al detall" de drogues és el que realment li preocupa als veïns. Són habituals diàriament les baralles i conflictes que es produeixen a altes hores de la matinada, obligant als cossos de seguretat a intervenir amb duresa, amb el consegüent escàndol i les molèsties als veïns, que veuen com el seu merescut descans es veu pertorbat a la meitat de la nit.

El suposat camell ix al carrer i "deixa una borsa de plàstic dins la paperera". Un poc més tard, el presumpte client s'encarrega d'arreglar-la i desaparèixer del lloc dels fets ràpidament.

Continuen les victòries del Club Natació Benicarló

text i foto REDACCIÓ

Fins a vint-i-una mínimes autonòmiques van aconseguir els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló en la seua nova participació al Trofeu Interclubs disputat en la piscina olímpica de la Salera a Castelló, amb nou equips participants i un total de 186 esportistes a l'aigua. El treball es va veure recompensat amb nombroses victòries en els diferents estils nadats, continuant encadenant victòries sota l'atenta direcció de l'entrenadora Lucía Vicente. Destacar la bona actuació de la jove nadadora Nerea Sorando que va aconseguir quatre (4) mínimes autonòmiques, millorant així les seues marques personals.

Rànquing equip femení. Bones marques de l'equip femení amb molt bones classificacions: Montse Astor va signar el 2n lloc en els 200 m esquena (2:42.21) i 2n lloc en 100 esquena (1:15.90); Andrea Fuentes 3r lloc en els 200 esquena (2:42.53); Raquel Fabregat 3r lloc en 50 esquena (36.71). Mínimes autonòmiques: Andrea Fuentes en 50 lliures; Lucía Piñana en 50 lliures; Irene Sorando en 50 lliures, 200 estils; Nerea Sorando 50 lliures, 100 lliures, 200 estils i 400 lliures; Lucía Piñana en 100 lliures, 400 lliures; Meritxell Sospedra 400 lliures, 200 estils; Marta Valdearcos 200 estils.

Rànquing equip masculí. Els nedadors es van aconseguir bons resultats i amb un bon nombre de primers llocs. Així, Marc Fresquet, el 2n lloc en 50 papallona (27.00), 2n lloc 200 lliures, 2n lloc 100 m braça (1:12.56); Agustín Parra 1r lloc en 200 braça (2:41.46), 2n lloc 400 estils (5:10.40), 3r lloc en els 50 m braça (32.90); Ferran Marzà 3º lloc en els 200 esquena (2:43.62); Miguel Piñana 2º lloc en 100 papallona (1:01.77), 3r lloc 100 lliures (55.95); Marcos Fuentes 3r en els 200 papallona (2:31.92) i 3r en els 200 estils (2:27.91). Mínimes autonòmiques: Marc Fresquet en 50 lliures, 50 papallona i 200 lliures; Ferran Marzà en 50 lliures; Agustín Parra en 50 m braça; Carlos Fuentes en 200 papallona i 200 estils i Adrián Adell en 400 lliures.

"La convenció dels drets de les persones amb discapacitat",
conferència de
Carlos Ganzenmüller Roig,
Fiscal del Tribunal Suprem,
que s'emmarca en els actes del
Dia internacional de les persones amb discapacitat.

27 de novembre a les 19.30 hores al Mucbe

La primera llóa

Marc Gregori
(CP Marqués de Benicarló)

La carxofa és una gran imatge, és la imatge de Benicarló. Però després de perdre tan de terme, potser que no ens quede ni això.

L'ajuntament l'escola ha pintat, i ben bonica que ha quedat. Però per dins no l'han apanyat i els xiquets s'han empenyat.

Esta va per a Sergio *el Panader*

Fa dibuixos mol bonics i no gaste ni compàs. Casetes de xocolata i del gitano *lo braç*.

La crisi ha arribat, i tots estem fotuts. I no tenim diners, ni per fer el vermut

Ara va la *despedida* Perquè continue la festa

Visca el pare Sant Antoni!

MALAMENT

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Atés que els darrers esdeveniments esportius i extraesportius que han envoltat el CDB no convidaven precisament a l'optimisme, vaig considerar que no era adient presentar-me al camp del San Jorge per veure, pensava jo que segur, una nova derrota de l'equip de la meua ànima i per, el que és pitjor, deixar-me uns bons euros en una entrada que no m'haguera fet gens de profit.

Igualment però, no hi haguera pujat. El mateix dia a i a la mateixa hora, a Càlig, se li posava nom al camp de futbol en la prèvia que havien de disputar el titular del poble contra l'Alcalà. Vaig assistir emocionat a la cerimònia en què es descobria una placa dedicada als senyors José Ferreres Gascó –exdirectiu del CDB també durant molts anys- i José Manuel Arayo Febrer –també exsoci del CDB i bon amic. A partir d'ara el camp del Càlig es dirà "Ferreres-Arayo". I això està molt bé perquè van ser dos homes que van fer molt i molt pel futbol d'aquella veïna, bonica i costeruda població. Primer hi va haver un parlament de la primera autoritat, després unes oracions d'un mossén i, per últim, una gentil senyoreta amb una banda va fer córrer una acolorida gloriosa senyera entre els aplaudiments del respectable.

Una vegada allà dic, vinga, tira, cap a dins. Cinc euros l'entrada i dos euros els numerets de la rifa. Camp en quasi perfectes condicions, força humit, ben cuidat i sense ni una mosca. A les files d'equip local un bon grapat de gent que ha tingut relació amb el Benicarló: Héctor, Adrián Masip, Juanín, Irigaray... i amb l'Alcalà el germà del nostre actual porter, Javier Guillamon que, pobre, vaig comprovar com només està per jugar mitges parts i va que xuta.

Després de veure aquell partit que van guanyar amb tot mereixement els locals, vaig acabar de comprendre que al Benicarló no li convé gens, però és que gens, baixar de categoria.

foto: VICENT FERRER

No hi ha liniers i entre el públic i els jugadors, en un percentatge del cinquanta per cent cada col·lectiu, fan les funcions dels senyors de la bandereta. Els "ieeeeeh", els "aaaaai", els gemecs falsos de futbolistes que simulen gravíssimes lesions i els crits d'un respectable que literalment acovardeix àrbitre i forasters són un handicap que per a un equip com el nostre –acostumat a jugar i no a córrer com a desesperats- i una afició com la nostra –senyorívola on les hi haja- resultaria molt difícil de superar.

A la mitja part, no em vaig poder aguantar i vaig picar per telèfon a Sant Jordi per comprovar per quants no guanyàvem. Peim! Sí, sí, juguem d'allò més bé, molt bé, però perdem per un a zero, sí, sí, ha marcat Javi Bueno, sí, sí, el calijó. Pel costat sentia jo les riotes dels amics de Càlig, au, per haver-lo enviat, massa poc. Tot ens passa a nosaltres.

I ja que hi estava. Em vaig quedar a vore la segona part. Allò és futbol viril i la resta són favades. Un veterà lateral del Càlig, veí d'ací Benicarló, es disposava a fer-li una entrada d'aquelles esgarrifoses, d'aquelles que fan mal només de mirar-les, a un jove davanter gaspatxer. El gaspatxer va tenir reflexos i s'ho va vore vindre i va posar el colze amb molts mals

modals. Pressionat bàsicament pel respectable, el col·legiat no ho va dutbar, groga al local i roja al foraster. Nostre Senyor com se'n va anar aquell xicot, a n'eixe l'aspero, l'aspero ací, a Vinaròs i a Castelló, ja ho crec que l'aspero, si té ous que vinga i que em diga res. Màxima tensió. Als pocs minuts, un futbolista foraster es queixava pel continu assetjament de la defensa local i algun espectador li va recriminar la seua actitud, xe, juga i calla, home, juga i calla. Poquet s'ho va pensar per posar-se les mans a les parts en actitud clarament provocadora. Allò va ser espectacular, si s'arriba a arrimar a la banda, se'l mengen, però és que se'l mengen. Uf, uf, uf! El Benicarló, pel seu bé i el de tots, ha de procurar no baixar perquè açò de la primera regional és difícil, difícil, difícil.

Quan es va acabar tot allò vaig tornar a picar a San Jordi. Dos a zero i cap a casa.

Diumenge vinent rebrem la visita del Vinaròs. He vist per no sé on que hi ha anunciada una fideuà de germanor (?). Aquestes coses no les acabo d'entendre. La gent s'engata i es predisposa a fer i dir coses que en estat normal no faria ni diria. Ells sabran. Per cert, el que no sé jo és si ja tenim entrenador nou o no. Ja ho vorem.

La inseguretad en el carrer afecta a més als comerços instal·lats en aquesta zona que, malgrat les molèsties, segueixen confiant en les possibilitats comercials del vial.

ve de la p gina anterior

A més, no són pocs els que s'han hagut d'enfrontar als "consumidors" que s'acosten a comprar la seua dosi diària en els diferents punts de venda que existeixen en el carrer. Aquests, segons denunciïn els veïns "es posen a consumir als portals i quan arribes al teu, no et deixen ni passar perquè estan en plena faena. Si véns amb xiquets, has de pegar mitja volta fins que ells acaben perquè no vegen aqueix lamentable espectacle". I en aquests casos, els fets solen produir-se a plena llum del dia, aprofitant l'absència de la patrulla de la Policia Local que des de fa un temps s'encarrega de vigilar la zona.

Però amb escàs èxit, segons asseguruen els veïns ja que "el descens de la delinqüència s'ha notat, però encara no ha desaparegut perquè quan la policia se'n va, aprofiten i els delinqüents la tornen a embolicar". La venda de droga es realitza, presumiblement, en alguns locals regentats per estrangers i principalment en un que els veïns estan farts de denunciar. Per alguns veïns, la zona de vianants del carrer ha ajudat a l'increment de la delinqüència "perquè ara és més estrany que passen cotxes i estan més tranquils fent els seus negocis", afirmen. Tot i així, els veïns que porten més temps vivint en aquest carrer no estan d'acord amb atribuir a la remodelació del carrer la causa de la delinqüència. "Açò ve des de lluny, fins i tot abans que es convertira per als vianants. Hi ha punts conflictius i són aquells on estan els locals on es reuneixen els que trafiquen amb drogues, però també és veritat que, des que s'han tancat alguns d'aqueixos locals, la delinqüència ha baixat", afirma una veïna, que diu no entendre com és possible que no s'actue contra ells. "Ho sabem tots els

veïns i així consta en les denúncies que presentem, a més que ho hem dit moltes vegades a la Policia Local".

reunions per a abordar el tema i dissenyar estratègies que atallen el problema".

I L'URBANISME

Més pragmàtic en les seues declaracions es mostrava Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme i primer tinent d'alcalde. "Des del punt de vista urbanístic, ens queda fer els seients tu i jo", bromejava. A requeriment de la premsa, reconeixia que existeixen denúncies de veïns que fan referència a l'incompliment de la senyalització respecte al trànsit pel carrer. "Ho posa ben clar, només poden circular els residents i si s'està incomplint, és la Policia Local la que ha d'imposar les sancions", va asseverar. I és que l'augment del trànsit descontrolat per aquest carrer des que es va fer de vianants, és altre dels problemes que denunciïn els veïns. "Ara els cotxes circulen a tota velocitat i en tots els sentits, sense respectar als vianants que són els que ara haurien d'estar gaudint del carrer", assegura una veïna. La comprovació d'aquesta denúncia és fàcil indicava altra veïna, "només fa falta asseure's en un dels bancs de Cuenca i esperar. Si vostè no porta el tupè marcat amb laca, es durà un bon disgust", afirmava.

L'ACTUACIÓ MUNICIPAL

La inseguretad en el carrer afecta a més als comerços instal·lats en aquesta zona que, malgrat les molèsties, segueixen confiant en les possibilitats comercials del vial. María Ortiz, regidora de Comerç, reconeixia que es tracta "d'un problema, i gros, que no se soluciona en dos dies". Així, explicava que la Policia Local "ho està controlant per a trobar una solució". Pràcticament a diari els agents practiquen detencions per tràfic de drogues o per pertorbació de l'ordre públic, però es tracta de faltes lleus que no requereixen ingrés a la presó. Per la seua banda, l'edil de Governació, Marcos Marzal, assegura que tant la Policia Local com la Guàrdia Civil "treballen amb tots els mitjans al seu abast per a solucionar els problemes d'inseguretad ciutadana que afecten a aqueix carrer i el seu entorn, després de les denúncies dels veïns en les quals alerten del tràfic de drogues, destrosses de mobiliari urbà i baralles". Marzal indica que "l'intendent cap de la Policia Local i el tinent de la Benemèrita estan celebrant

LA CENSURA A LA VEU DE BENICARLÓ, ALS MITJANS PROVINCIALS

text REDACCIÓ

La passada setmana diferents mitjans de comunicació d'àmbit provincial publicaven la notícia de la 'desaparició' de La Veu de Benicarló de les prestatgeries de la biblioteca Municipal.

El Mundo-Castelló al dia explicava els fets al·ludint que "pel que sembla el fet respon a una ordre de l'exregidora de Cultura, Raquel Durá, qui va "determinar eliminar" de les prestatgeries de la biblioteca aquesta publicació. La biblioteca sí disposa de la resta de setmanaris locals, a més de tot tipus de premsa i revistes". El Mundo amplia la informació sobre la gestió de l'exregidora de cultura afegint que "Durá és també la responsable de la retirada d'un programa de música valenciana de l'emissora municipal o de la polèmica ordenança que pretén la normalització de l'ús del castellà". El Mundo en el seu article arreplega diverses opinions d'usuaris de la biblioteca, que qualifiquen el fet "de franquista i retrògrad. Crèiem que havia llibertat d'expressió", van assenyalar. Els lectors de la biblioteca, segons El Mundo, van condemnar aquest tipus de censura. A més, l'article fa referència que es tracta del setmanari més antic de la ciutat, l'únic que ofereix informació d'actualitat de Benicarló íntegrament en valencià i un dels més crítics amb el Govern local.

Per la seua banda Mediterraneo titulava l'article com "Benicarló retira una revista de la biblioteca" i assegurava que "l'exregidora de Cultura, Raquel Durá, va ordenar que la publicació fora retirada i no es podran consultar altres números" en clara referència a la desaparició de l'arxiu històric de La Veu de Benicarló. Els comentaris que els lectors van deixar en la web del Mediterrani sobre aquesta notícia, són dignes d'esmentar. (sic) "Flipa amb els democràtillos del palo que tenim en l'ajuntament. Vaja uns feixistes que pensen que el poble és d'ells i si no estàs amb ells fora, exclòs de tot. Què trist que encara passe això" es queixava un d'ells. "Es tal la incompetència d'eixa regidora que ja no està ni a l'equip de govern. Quina vergonya de poble, només val l'ordeno i mando. La cultura benicarlanda a fer la mar", assegurava altre. Més radical es manifestava el tercer lector va voler deixar la seua opinió en el forum: "dictadura pepera BENICARLANDA. SOM LA RISA CON SEMPRE. VIVA LA DICTADURA PEPERA".

L'aparició de la notícia a nivell provincial no ha deixat indiferent ningú. Ni als partidaris ni als

detractors de La Veu, que han estat en boca de tota la ciutadania al llarg de tota la setmana. Així, fins als màxims dirigents municipals han fet declaracions referent a l'insòlit fet que es viu a la biblioteca municipal, on s'ha privat als lectors d'un dels mitjans de comunicació locals.

Antonio Cuenca al·legava davant les preguntes de la premsa que "jo sóc regidor d'Urbanisme i Medi ambient, no correspon a la meua àrea aqueixa decisió". Després d'informar-li que la pregunta se li feia com portaveu del seu grup i primer tinent d'alcalde, va assegurar que "no ho sé exactament, ho he de preguntar, però m'imagino que si en un moment s'ha pres la decisió de reduir el nombre de subscripcions, jo entenc que una revista es trobe ofesa". Cuenca rebutjava la possibilitat d'una censura per part de l'equip de govern al·legant que "l'ajuntament sí està subscrit i això que a mi em tenen molt en compte sempre, però jo no he dit mai que la lleven del mig". El portaveu dels populars recordava que "a mi em diuen de tot i jo ho accepto, no tinc cap inconvenient. Cadascun que jutge després el que llig. Per això està la premsa lliure, perquè cadascun després diga bé, doncs això s'ajusta o no a la realitat".

Cuenca assegurava que "no sóc coneixedor que haja cap ordre directiva sobre aqueix tema, li done la meua paraula" i suposava que corresponia més a un motiu de retallada pressupostària des de l'àrea de Cultura, a la qual remetia les preguntes de la premsa. María Ortiz, l'ara titular de la regidoria, recordava que "és una decisió que es va prendre quan jo no estava en el càrrec" i confirmava que "en la biblioteca no estan representats tots els mitjans de comunicació". No obstant això, es comprometia a analitzar la situació "i prendrem una decisió, sempre en positiu". Ortiz dubtava de la veracitat de les afirmacions aparegudes en diferents mitjans de comunicació provincials en els quals es parlava de censura per part dels usuaris de la biblioteca municipal. "A l'ajuntament no ha arribat cap queixa referent a això i per a mi ha estat tot una sorpresa llegir-lo en premsa. jo anime a la gent que vinga a dir-ho a l'ajuntament, que a mi no m'importa en absolut", va assegurar. La regidora de Cultura no va confirmar la volta a les prestatgeries de La Veu de Benicarló ja que va dir que "jo abans he de saber perquè es va prendre aqueixa decisió".

El pitjor, la lesió d'Isco que haurà de passar pel quiròfan

El conjunt gallec aprofita les carències defensives del Benicarló

text i foto VICENT FERRER

3 BENICARLÓ AC: Paulinho, Vadillo, Valença, Xapa, Genaro; cinc inicial; Isco, Pedreño, Lolo, Vinicius i Chicho.

6 AUTOS LOBELLE: Mendiola, David, Alemao, Pola, Rafael; cinc inicial; Eka, Aicardo, Leitao, Juan Puerta i Rubi.

ÀRBITRES: Fortes Pardo i Martínez Flores, col·legi murcià. Ensenyaren tarja groga als locals Genaro, Pedreño Vinicius; al visitant Pola; expulsaren els delegats d'ambos equips; al local Xapa amb roja directa (min. 39) i al visitant Rafael per doble groga (min. 26).

GOLS: 0-1 min. 3, Alemao. 0-2 min. 10, Alemao. 0-3 min. 17, David. 1-3 min. 27, Valença. 1-4 min. 30 Eka. 1-5 min. 36, Eka. 2-5 min. 38, Genaro. 3-5 min. 39, Vadillo. 3-6 min. 40, Aicardo.

INCIDÈNCIES: Uns 1200 espectadores en el Pavelló Municipal. Als 21 minuts Isco cau lesionat sent retirat en llitera por efectius de Creu Roja.

L'Autos Lobelle va saber aprofitar totes les debilitats defensives del Benicarló Aeroport Castelló al llarg d'una primera part on el conjunt gallec es va mostrar impermeable en defensa i demolidor a la contra.

Una derrota que deixa el conjunt benicarlano en molt mala situació, que s'agreuja amb la lesió d'Isco, un jugador que, malgrat no estar bé i a risc de trencar-se, va eixir a donar-ho tot, donant exemple a altres jugadors que no van saber ficar el peu quan devien. L'equip gallec prompte va mostrar les seues cartes, va cedir el domini als locals, els espera al darrera i a la mínima van eixir disparats cap a la porteria de Paulinho. Així als tres minuts Alemao se'n va de Xapa, encara al meta local i el bat per baix. Un gol que va posar nerviosos els locals que no podien amb la fèrria defensa dels gallecs. Altra contra d'Alemao va deixar el partit a favor del Lobelle, ja que no hi

hagué poder de reacció. Com última jugada Paulinho va avançar la seua posició, però la falta de mobilitat dels seus companys li va obligar diverses vegades a disparar a porteria, sense encert. La jugada es repetia una vegada i una altra i els minuts passaven sense crear ocasions de gol i va ser de nou el conjunt gallec el que va tornar a marcar després d'un tir creuat de David. Després del descans el Benicarló Aeroport Castelló va eixir més fort, els jugadors van canviar la seua actitud, però la lesió d'Isco els va deixar uns moments sense poder reaccionar. Per la seua banda Autos Lobelle, amb el marcador clar al seu favor deixava la possessió del baló als locals, a l'espera de poder eixir a la contra i crear problemes. Van ser uns minuts on els benicarlans es van jugar totes les seues cartes, però es van trobar amb una bona defensa i, en última instància, un Mendiola que va traure dos balons perillosos a corner. El gol de Valença va semblar donar un fil d'esperança, que va trencar Eka en dues contres. Al final el marcador va mostrar la diferència entre els dos equips.

COMUNICAT DE MANS UNIDES BENICARLÓ

Volem informar a la població que les persones que aquests dies estan intentant recaptar diners en nom de Mans Unides o Manos Unidas mitjançant un sobre dels que utilitzem per a les col·lectes, no pertanyen a la nostra organització ni estan autoritzats per fer-ho. A més aquesta no és, de cap manera, una pràctica habitual de Mans Unides.

Festes convoca el V Concurs d'Engalanament de Façanes

La participació està oberta a tots els veïns de la ciutat, que podran engalanar portals, finestres, balcons, etc. i que optaran a premis de fins a 500 euros. El termini de presentació de sol·licituds finalitza el 9 de desembre. Una vegada finalitzat el termini, el jurat visitarà totes les façanes participants, que puntuarà tenint en compte el tema i l'originalitat.

<http://www.ajuntamentdebenicarlo.org>

En alevins domini de Cesar Fernández d'Almassora

Pellicer s'imposa al Motocròs de Benicarló en una espectacular segona mànega

text i foto VICENT FERRER

En el circuit permanent de Benicarló es disputava la passada setmana una prova que puntuava per el campionat autonòmic en totes les categories. El benicarlano José Manuel Pellicer guanyava en MX1 després de dura lluita amb l'alacantí Daniel Avila, mentre que en alevins 50, després de dominar als més menuts, la victòria era per a César Fernández, d'Almassora.

Matinal amb ambient al circuit benicarlano, arreglat en alguns dels seus trams, on després de les verificacions realitzades a primera hora del matí, es va donar pas a les tandes d'entrenament, per a a continuació donar començament a la primera de les mànegues per aquest ordre: MX2, Alevins 50, MX1, i juvenils/cadets. En MX2 el corredor

d'Elda José Ortuño es va imposar en les dues mànegues, en dura lluita amb Pau Doñate a la primera mànega i Carlos Fernández a la segona, demostrant tenir ben afinada la seua Kawasaki. Una prova amb poca participació provincial, solament Javier Sarda del MC Vinromà i el local Arturo Segarra. Les mànegues d'Alevins 50 van ser clarament dominades per César Fernández, atès que va prendre de seguida la davantera i va anar traient avantatge a la resta de participants. El local Oscar Anglés, després de ser tercer a la primera mànega, acabà segon després de millorar molt en la segona. La prova de cadets i juvenils va ser de domini alacantí, d'on procedien la major part dels participants, veient-se molta competència, però al final es va imposar Luí López d'Elda. En aquest apartat també es van classificar Adeleid Helda i Neille Depalleja, les dues úniques fèmines de la competició. En la prova reina, MX2, dura competència en les dues mànegues entre els tres primers classificats finals. En la primera, José Manuel Pellicer va ser segon durant diverses voltes fins prendre la davantera i traure avantatge, però el jove Daniel Avila va rebaixar diferències i mancant tres voltes va aconseguir avançar-lo. En la segona mànega Pellicer guanya a força d'experiència, malgrat la competència d'Avila i Sanz. Una mànega espectacular sens dubte, amb salts que van fer gaudir als afeccionats.

Alevins: 1. César Fernández, Almassora. 2. Oscar Anglés, Benicarló. 3. Francisco Boronat, La Nucia.

Cadet: 1. Luí López, Elda. 2. Kane Lester, La Nucia. 3. Salvador Losco, Crevillent.

MX2: 1. José Ortuño, Elda. 2. Carlos Fernández, Valencia. 3. Pau Doñate, Tarragona.

MX1: 1. José Manuel Pellicer, Benicarló. 2. Daniel Avila, Alicante. 3. Luí Sanz, Tarragona.

Marc Lluch recupera el lideratge

text i foto VICENT FERRER

Recentment es va celebrar al Camp de Mirra una nova prova de ciclocròs que puntuava per a la Challenger de la Comunitat Valenciana. En ella el benicarlano Marc Lluch Blatem-Benicarló) va recuperar el lideratge venent amb tota autoritat la prova.

Les pròximes proves són a Picassent i a la veïna localitat de Vinaròs. Per altra banda indicar que diumenge passat vuit components del CC Esports Balaguer de Benicarló es van desplaçar a la localitat de Vilafamés per a participar en la marxa de BTT, que va organitzar el CC Cudol Roig, on va haver una participació de 270 ciclistes. El circuit va constar de 48 km amb majoria de trams de camins i algun tram de senda trialera per als més hàbils. Els ciclistes del club, que van eixir a fer la marxa tots junts, no van tenir el seu dia i van patir fins a fer la marxa tots junts, a més de la caiguda d'un d'ells que va haver d'abandonar a l'avituallament del km 25.

MOBLES EN CRISI

text REDACCIÓ

Més de la meitat de llocs de treball perduts i entre el 35 i el 50% de pèrdues econòmiques és la petjada que, de moment, ha deixat la crisi econòmica al sector del moble del Baix Maestrat.

El descens de la producció i l'augment de impagats ha dut als empresaris a plantejar-se el dia a dia d'una manera molt diferent a la que es vivia abans de l'impacte de la crisi. Juan Manuel Urquizu, president de l'Associació d'empresaris del Baix Maestrat, reconeixia que "la situació del mercat és dura, l'empresari s'està jugant tot en aquesta crisi". Urquizu lamentava "el drama humà que s'està vivint" amb l'acomiadament massiu de treballadors i el tancament d'empreses en la comarca, i lamentava que "la injecció econòmica que s'ha fet al Banc d'Espanya, no ha repercutit en les empreses" que cada vegada tenen més difícil l'obtenció de crèdits.

Una altra de les complicacions amb les quals s'han d'enfrontar els empresaris del moble és l'aparició de nous actors en el mercat. Així l'anunci de Ikea, que obrirà portes a València, ha sembrat de queixes les declaracions dels empresaris valencians del moble. "El que s'ha d'exigir a Ikea és que complisca com nosaltres estem complint amb tota la

legislació, inclosa la del treball infantil", reclamava Urquizu. Als futurs consumidors d'aquest producte, els recordava que l'estat del benestar es crea "finançant el treball que es fa a Espanya". Així les coses, el president dels empresaris no s'atrevia a fer previsions ni a dibuixar el panorama que resultarà després de la superació d'aquest sotrac econòmic. "Grans experts els han fet i s'han equivocat", va assegurar. De moment, assegura que els empresaris segueixen batallant dia a dia per tirar les seues empreses avant i eixir de la crisi el més prompte possible.

En aquesta línia de treball s'emmarquen els dos plans que s'estan desenvolupant en la comarca i que ahir van afavorir la visita del Director General del IMPIVA, Daniel Moragues, qui es va reunir amb els empresaris per valorar el desenvolupament del Pla Estratègic i del Clúster, i de la Plataforma logística que en aquests moments s'estan desenvolupant. En el primer dels casos, es tracta de posar en relació a les empreses amb el seu entorn per a concloure amb la redacció del Pla estratègic del sector. El diagnòstic de les empreses de la comarca, donarà les claus per a afrontar el futur del sector i les línies d'actuació futura. En aquests moments ja s'estan recopilant les dades en l'empreses que participen del projecte, després d'una fase inicial que va servir per a elaborar els qüestionaris que ara estan desenvolupant les empreses. D'altra banda, des de Aidima s'està treballant en l'engegada de la Plataforma Logística que posa en contacte a les empreses amb el mercat global

DE VISITA AMB LA PERE DE TOUS

text REDACCIÓ

L'associació cultural Pere de Tous ha tancat amb gran èxit de participació les visites guiades a l'El Puig de la Nao i el barranc de Aiguaoliva. Durant dos diumenges consecutius, es van encarregar d'organitzar l'excursió, que començava als peus de la muntanya de El Puig de la Nao. Óscar París era l'encarregat d'obrir foc amb les explicacions i desvetllar el significat del nom de l'emblemàtica muntanya. A continuació, l'ascensió al cim era premiada amb unes espectaculars vistes de tota la comarca. Des d'allí, s'entenia perquè els íbers van triar aquest punt per a construir el seu poblat. A la dreta, fins al Delta de l'Ebre. A l'esquerra, les primeres estribacions de la Serra d'Irta. I el teló de fons de les muntanyes de la Tinença conforma un paisatge espectacular en un enclavament natural diferent i desconegut.

Les explicacions dels guies es van detenir en primer lloc en l'ermita de els sants de la Pedra, sense teulada coneguda per cap generació de benicarlans perquè no ho va tenir mai. Després, el biòleg Román Senar, era l'encarregat de desvetllar els secrets botànics i geològics de El Puig. La vegetació mediterrània i adaptada a les condicions climatològiques d'aquest peculiar enclavament. I les plantes endèmiques que sobreviuen en ell, eren algunes de les sorpreses que es desvetllaven als inquiets visitants. Però no

les úniques. El descens de l'El Puig es va realitzar per la cara oest, en direcció al Barranc d'Aiguaoliva, una de les micro reserves de flora de la comarca. Allí sorprenia la colònia de roures valencians (*Quercus faginea*) que sobreviuen en aquest curiós enclavament tan prop de la mar. Les excepcionals condicions naturals així ho permeten. En aquest enclavament perviuen la flora mediterrània, la terciària tropical i la quaternària euro-siberiana. Arboços, ruscus, murta i llores salvatges poblen la llera del barranc. El passeig per un dels seus trams ja de tornada al cotxe tancava la visita guiada, que es va estendre durant més de tres hores.

Música en perill

L'escola de música de la Banda de Benicarló, està en perill per la possible pèrdua de subvencions de la Generalitat Valenciana

text REDACCIÓ

El govern autonòmic està incomplint la finalitat de la LLei Valenciana de la música. Així ho han denunciat les 524 societats musicals d'Alacant, Castelló i València. La de Benicarló, no s'ha quedat enrere. Vicent Arnau, vicepresident de la Banda de Música Ciutat de Benicarló, ha denunciat que "en els dos últims anys, els convenis amb la Generalitat estan paralizats o no s'han complit". Això comporta una greu problemàtica per al normal funcionament de les societats musicals, ja que "es paralitzen la construcció de infraestructures, la celebració de festivals de intercanvi, el normal funcionament de les escoles de música, publicacions i un llarg etcètera d'activitats", lamenta Arnau

Prop de 150 alumnes cursen estudis musicals de vent i percussió a l'escola de música de Benicarló, que té en plantilla a 13 professors. Les seues activitats, segons reconeix Arnau, es poden veure greument afectades si finalment la generalitat valenciana no rectifica i les escoles de música perden la subvenció oficial. Ara, es preparen accions de protesta des de la Federació de societats musicals de la Comunitat Valenciana, que es qui aglutina a totes les entitats. Este organisme és una associació amb més de 40 anys que agrupa a 200.000 socis, 40.000 músics i 60.000 alumnes. En l'àmbit espanyol representa el 50% dels músics, el 46% de les societats musicals i el 40% d'alumnes d'Espanya. Tot un potencial humà i musical que meréix tot el suport oficial.

COMERÇOS NOUS EN TEMPS DE CRISIS

text i foto REDACCIÓ

Crisis, atur i nous negocis. Sembla un tàndem difícil de sostenir-se, però és la realitat que s'està constatant a Benicarló. Des de fa un any, coincidint amb una onada generalitzada d'acomiadaments en les empreses del municipi, nombrosos particulars s'han apropiat a les oficines municipals per a sol·licitar informació amb la intenció d'obrir el seu propi negoci a Benicarló. Des de la regidoria de comerç i l'Antena Local "se'ls facilita tota la informació i se'ls ajuda en els tràmits", explicava la regidora delegada de l'àrea, María Ortiz. Molts dels qui s'han quedat en l'atur i davant les escasses

possibilitats que el mercat de treball ofereix en l'actualitat, opten per convertir-se en els seus propis empresaris. No tots els que tramiten les seues peticions en el consistori acaben animant-se a crear un negoci, però la intenció es valora "de forma molt positiva" per part de l'edil de l'àrea.

Un altre dels motius que animen als potencials empresaris és la rebaixa en el preu de lloguer dels locals. El descens ha estat propiciat pel propi mercat immobiliari que ofereix preus a la baixa. A més, l'Ajuntament aplica una reducció del 50% en el cost de la llicència d'activitat en negocis de nova obertura situats en el casc històric "per a impulsar el comerç en la zona", va dir Ortiz.

GRIP A TELEFÒNICA

text REDACCIÓ

El departament de salut de Vinaròs ha habilitat dos telèfons especials davant la previsió d'augment de consultes sobre la Grip A. D'aquesta manera, els ciutadans podran resoldre els seus dubtes sense interferir en les línies habituals d'atenció al pacient.

Aquesta és una de les mesures que s'han pres davant el possible augment de casos que es preveu en la zona amb l'arribada del fred. Coincidint amb l'inici de la campanya de vacunació, el director de salut pública, Fernando Puzo i el gerent, Alejandro Suay, han fet balanç de la pandèmia i la seua incidència en el departament de Vinaròs. Així, han assegurat que la zona es troba per sota dels casos registrats a nivell nacional malgrat que en les últimes setmanes s'ha registrat un augment en el nombre d'afectats. Fins dilluns passat "s'han comptabilitzat 265 casos per cada cent mil habitants" quan la mitjana espanyola ascendeix a tres-cents cinquanta "i no arriba al dos per cent d'afectats els quals necessiten ingrés hospitalari", explicava Puzo. Les xifres facilitades pels màxims responsables del departament, es corresponen amb el total d'afectats per un procés gripal ja que en aquests moments es considera que tots cursen la grip A

per que "en el 98% dels casos analitzats, han donat positiu al virus". Referent a les precaucions que s'han de prendre per a evitar l'extensió de la pandèmia, Suay ha demanat que les famílies restringisquen les visites a l'hospital "i sobretot que els xiquets no visiten ni l'àrea de Maternitat mentre dure la pandèmia". En cas de notar simptomatologia gripal, es recomana realitzar una cridada telefònica al centre de salut "perquè si són molèsties banals no fa falta ni acudir al metge". Només en el cas de grip més intensa Suay recomana acudir al centre de salut, on en cas de necessitat, el pacient serà remès a l'Hospital Comarcal de Vinaròs. En qualsevol cas, ha dit, el malalt no ha d'acudir directament a Urgències per a evitar el col·lapse d'aquest servei.

Durant els dos mesos que està previst dure la campanya de vacunació, en el departament de Vinaròs s'administraran més de 18.000 vacunes que s'injectaran al 30% de la població que es troba integrada en els grups de risc. Puzo confia que la seua administració ajude a frenar l'avanç de la pandèmia a la zona ja que com va explicar "duem 15 dies de retard pel que fa a altres zones d'Espanya on ja ha arribat el fred i la grip ha començat a estendre's". Els inclosos en els grups de risc, han de realitzar una cridada al seu centre de salut per a sol·licitar cita i poder rebre la dosi de vacuna que els correspon.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ 24 – BALONMANO QUART 30 El Club Handbol Benicarló perd el seu primer partit a casa

text i foto VICENT FERRER

El passat dissabte es va poder vore un interessant partit al municipal benicarló amb la visita del Balonmano Quart, equip dissenyat per a pujar de categoria i que va demostrar que el seu lloc a la part alta de la classificació no és fruit de la casualitat.

L'inici de partit va posar de manifest les dificultats que s'està trobant l'equip benicarló per atacar defenses obertes. La pilota no circulava amb fluïdesa i les jugades acabaven sent excessivament individualistes.

Per altra banda, la defensa 6-0 permetia els llançaments exteriors que feien molt de mal a la porteria cadufera. Tot i això, es va arribar a la mitja part amb un ajustat marcador de 12-14. A la segona part, els del Maestrat van eixir amb més intensitat defensiva, fet que els va donar la possibilitat d'igualar el partit en alguns atacs. Però no era el dia tampoc de la sort i els llançaments claus es van trobar amb el porter valencià. Així, es va arribar a la part final del partit amb un desavantatge de dos gols. Els de Quart van saber aguantar millor els nervis i es van endur el partit amb un excessiu 24-30. A la finalització de l'encontre, el capità del CH Benicarló, Fede Beltran, va declarar que "sabíem que era un partit

difícil i hem tingut les nostres opcions, però davant d'estos equips, si no estem tots al cent per cent, no perdonem. Ara només cal aprendre de les nostres errades i alçar-nos prompte, ja que la setmana vinent tenim un altre partit difícil". I així és, dissabte que ve l'equip es desplaça fins a Mislata per a jugar davant el segon classificat, el CH Mislata.

Pel CH Benicarló van jugar Miguel Puerto, Enrique Bayarri, Míxel Senar (12), Jose Ruiz (1), Fede Beltran (3), Miguel Irigaray (4), Àngel Mateo (3), Pau Soriano (1), David Escura, Jesús González i Víctor Robles.

	EQUIPO	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PUNTOS	DIF.
1	BALONMANO MISLATA - A -	6	5	1	0	160	106	11	54
2	CLUB BALONMANO QUART	6	5	0	1	165	139	10	26
3	C.BM. TORRENT	6	4	1	1	146	131	9	15
4	ALMASSORA BALONMANO	6	3	1	2	156	140	7	16
5	BM. ALQUERIES	6	3	0	3	137	143	6	-6
6	CLUB BALONMANO PUÇOL	6	2	2	2	115	124	6	-9
7	C BM SAGUNT	6	2	1	3	141	145	5	-4
8	HANDBOL BENICARLO	6	2	1	3	150	156	5	-6
9	CITROEN ZAUTO C D CALASANZ	6	2	0	4	157	161	4	-4
10	UNIO ESPORTIVA BETXI	6	2	0	4	137	156	4	-19
11	CLUB BALONMANO LLIRIA	6	1	2	3	120	146	4	-26
12	BALONMANO ONDA	6	0	1	5	128	165	1	-37

MISCEL·LÀNIA

text NATÀLIA SANZ

Si em vull vacunar contra la grip A, m'hauré d'esperar fins al mes de gener i ho pagaré de la meua butxaca. Fins a eixa data, m'haurà donat temps a passar unes quatre o cinc gripes d'eixes, a raó de deu dies de baixa cadascuna. No m'ixen els nombres. I ja sé que m'hauria d'alegrar per no ser un grup de risc, però li done voltes i revoltes i no ho entenc. Pagar? És que no pague prou tots els mesos? Els assegure que amb el que em descompten, tinc per a subvencionar-me unes quantes punxades contra la grip dels mocs i els dolors musculars.

Més coses. Torne a llegir a un dels "voceros" de l'ofici queixant-se del poc que la premsa critiquem. I em sorprèn. Justament els qui menys han de parlar, es queixen. I critiquen als companys. El llucet que es mossega la cua però que no la hi troba, probablement perquè no sap on la té. Desconeix on està el final del llarg túnel de la informació comarcal. Del costat fosc de les coses. Però se segueix proclamant el llibertari de la comarca. Vaja, home. Estómacs agraïts es diuen en el meu poble. Caradures en uns altres. Integritat conteste jo. Per casualitat saben el que vol dir esta paraula? La integritat és el que ens proporciona objectivitat, i, de segur, el que diferencia un bon comunicador d'un tipus que es passa la informació pel folre de la jaqueta. O pel paladar, que venuts hi ha molts en aquesta comarca. Jo, a la meua, que pensen el que vulguen. Que sé molt bé com està este ofici per que el visc dia a dia en el carrer. No com uns altres, periodistes de taula braser.

En fi. Seguisc repassant la meua llibreta. La setmana ens ha deixat les pàgines plenes de bones intencions. Res a veure amb els carrers, que ja comencen a lluir un tapís ocre. Em veig obligada a mirar el calendari per a assegurar-me que no estem a final d'any. Em retorna a la

realitat l'absència en les prestatgeries de la biblioteca municipal de La Veu de Benicarló. Per qui no ho sàpia, els diré que es tracta del semanari que més temps duu en actiu en els quioscs de la ciutat, per molt que diguen altres. Segons sembla, l'ordre d'una "ex mandamás" de l'ajuntament va privar als àvids consumidors de la seua lectura gratuïta en un local municipal on si s'ofereixen els altres dos *semanarios* que cobreixen la informació local. Les raons de la seua desaparició, com sempre, han estat d'allò més variadetes per part dels dirigents actuals. "Pío, pío, que yo no he sido" ha estat la més utilitzada. "Ho desconeixia", és altre dels arguments més recurrents davant qualsevol pregunta compromesa de la premsa.

La llibertat d'expressió és un dels nostres béns més preuats. Ningú ha comptat els morts caiguts en el seu defensa, però de segur que són molts. Hem perdut el nord, el compte i la vergonya. Fa quatre dies ens queixàvem de la falta de llibertat i avui, trenta-quatre anys més tard, no sabem valorar a esta companya de viatge per la vida. Dir el que penses i com ho penses. I damunt, fer-ho en veu alta, és un privilegi pel qual molts han donat la vida. Però en ple segle XXI, la censura encara existeix als mitjans de comunicació. En uns casos, fent-los desaparèixer de prestatgeries. En uns altres, matant-los a força de no posar publicitat en ells. O això es creuen ells. Per sort, els qui encara creiem en la llibertat d'expressió seguim lluitant dia a dia per la nostra independència. Encara que per això ens quedem sense vacunes de la Grip A, sense omplir el *buche* i sense poder pagar la hipoteca. I ho dic perquè sóc lliure.

Marc Antoni Adell

CAMPS DELIRA

L'episodi dels vestits –que ell assegura haver-los pagat *en metálico*, però que el jutge de la Rúa el desmenteix, no trobant relació entre els "regals" i el càrrec de president de la Generalitat- han trastornat al sr. Camps. Sap que, tot i l' "absolució" del tribunal, ha perdut la condició de *delfin* de Rajoy i el propi Fraga es decanta públicament per l'alcaldesa Rita Barberà, per encapçalar les llistes dels "populars" valencians, a les properes eleccions.

A tot això s'afegeix el cessament de Costa que li ha imposat Madrid, malgrat les declaracions d' "amor" fetes també públiques –"si te vas tú me voy yo"-, del president al secretari general.

Així que l'equilibri psicològic del sr. Camps es troba afectat, fins al punt de delirar en la "resposta" –mai no contesten cap pregunta parlamentària, es limiten a agredir i desbarrar- al portaveu socialista sr. Luna, a les Corts Valencianes: el compara amb un escamot d'execució (!) i ell mateix es posa com a víctima (?) ajusticiada a la "cuneta": demencial. I tot i que ha hagut de demanar perdó pel despropòsit, evidencia un desequilibri psicològic greu, que l'inhabilita per ocupar un càrrec de responsabilitat pública, com és el de president de la Generalitat.

Cessament ja!

EL PARANY TORNA A SER LEGAL, PER QUAN DE TEMPS?

El passat 15 d'octubre, les Corts Valencianes aprovaren per majoria absoluta, vots del PP, PSPV i Bloc, la modificació de la Llei 13/2004 de Caça valenciana que feia legal la caça amb parany o paransa. Les anteriors normatives que li donaven cobertura legal havien sigut rebutjades pel Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (TSJCV), Tribunal Suprem (TS) i Tribunal de Luxemburg (TL). Sense dubte, les forces majoritàries del País Valencià, amb l'excepció d'Esquerra Unida, consideren la paransa com un element identitari i una basa electoral que no es pot deixar en exclusiva als oponents polítics. La politització i judicialització de la paransa començà l'any 2002 i no sabem quan acabarà. Possiblement quan aquesta modalitat de caça es quedi sense practicants i els partits deixen de veure en ella interessos electorals.

Als anys vuitanta s'introdueixen els cassets i el vesc sintètic; els habitatges de les paranses es fan més acollidors amb calefacció i llum elèctrica. Com a conseqüència, hi ha un increment en el nombre de paranses, fins i tot, a zones no tradicionals com, per exemple, el terme de Benicarló. A finals dels vuitanta, hi havia unes 5000 paranses al País valencià -4000 a les comarques de Castelló- on es capturaven uns 5 milions de tords i 1,5 milions d'aus insectívores protegides. Els grups ecologistes encetaren campanyes contra la paransa, com a resposta, es formà l'any 1988 APAVAL, l'associació de paranyers valencians. El PSPV passà d'una postura contrària a una clara tolerància; el PP prometia la legalització de la paransa amb casset si guanyava les eleccions. El president d'APAVAL era i és regidor del BLOC a Vila-real, la capital de la paransa, des de 2000.

La Directiva 79/409/CE de la Unió Europea, relativa a la conservació d'aus silvestres, de l'any 1979, assenyalava que els estats membres prohibiran qualsevol mètode de captura massiva – en grans quantitats- i no selectiva – diverses espècies a la vegada; també prohibeix el vesc i els reproductors mecànics de so. La Llei de Caça de 1989, aprovada pels socialistes, deixava la paransa amb una situació d'excepcionalitat. El PP, acomplint la seva promesa electoral, intentà regular la seva situació amb el Decret 135/2000. Grups ecologistes interposaren un recurs en contra per la seva no selectivitat de la paransa i la utilització de substàncies adhesives prohibides. El TSJV publicà la sentència a 2002 anul·lant el decret perquè "no contava amb les garanties científiques mínimes que asseguraven la selectivitat del parany com exigeix la normativa mediambiental". La Comissió Europea interposà un recurs davant el Tribunal de Luxemburg contra l'Estat Espanyol pel decret del govern valencià. Després de les eleccions municipals de 2003, el Govern Valencià suspengué l'emissió d'autoritzacions per la paransa. Els

ecologistes declararen que, per fi, "la paransa era il·legal". APAVAL s'oposà i afirmà que "ara és el parany i després poden ser els bous de carrer. I els valencians no podem consentir que ens vagin llevant les tradicions".

A finals de 2004, s'aprovà la Llei 13/2004 de Caça de la Comunitat Valenciana. Al seu article 13, es contempla la caça per raons científiques en els que es podria

permetre certes tècniques no permeses per la llei, com per exemple la paransa. APAVAL defensava que la substitució del vesc tradicional per la substància adhesiva C96 permetria fer la caça selectiva al poder treure-la amb dissolvent anti-C96 de les aus protegides capturades. La Conselleria de Medi Ambient autoritzà 8 paranses "científiques", una d'elles al president d'APAVAL i una altra al Departament de Química de la Politècnica de València. Els grups ecologistes van exigir conèixer els objectius, metodologies i primers resultats per poder contrastar la informació. Es denuncià que en alguns es caçava sense els "experts autoritzats", el canvi de C96 per QX96...i altres circumstàncies que feien intuir la poca seriositat dels "estudis". Resultats parcials, recollits a un informe del grup ecologista GECEN, assenyalaven unes captures d'un 25% d'aus protegides i que moltes altres podien caure fora de la paransa i morir lluny. Però els resultats presentats per la Conselleria i APAVAL indicaven que sols eren capturades un 5% d'aus protegides.

Durant el període d'il·legalitat de la paransa, els entrebancs posats els polítics populars per a que els agents forestals aplicaren la llei i denunciaren els paranyers caçant han segut freqüents. Fins i tot, GECEN enviava a la Guàrdia Civil les paranses que estaven caçant marcades amb GPS però, els darrers anys s'han posat entre 150 -250 denúncies quan hi havia caçant uns 1600 paranyers.

Moltes corporacions locals de comarques paranyeres demanaren a la Generalitat la legalització de la paransa; l'ajuntament de Benicarló una moció per unanimitat a favor del parany per ser una "senya d'identitat del poble valencià". A les eleccions europees, el PP duia al seu programa electoral la legalització de la paransa. Aquest procés conclougué amb la Llei 7/2009 de modificació de la Llei de Caça de 2004. Al seu preàmbul, s'assenyalava que els estudis científics "es dirigeixen a demostrar, d'una banda, la possibilitat d'emprar substàncies innòcues en la captura i fer possible l'alliberament posterior de les aus"; així, la norma es basa en una investigació inconclusa.

Preocupa el poder de lobby dels paranyers, l'alegria amb la que es qualifiquen de científiques certes accions i que la identitat valenciana es base en la paransa, bous al carrer...

Pere Bausà

HISTÒRIES DE LA RÀDIO

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

17 - IX - 2009

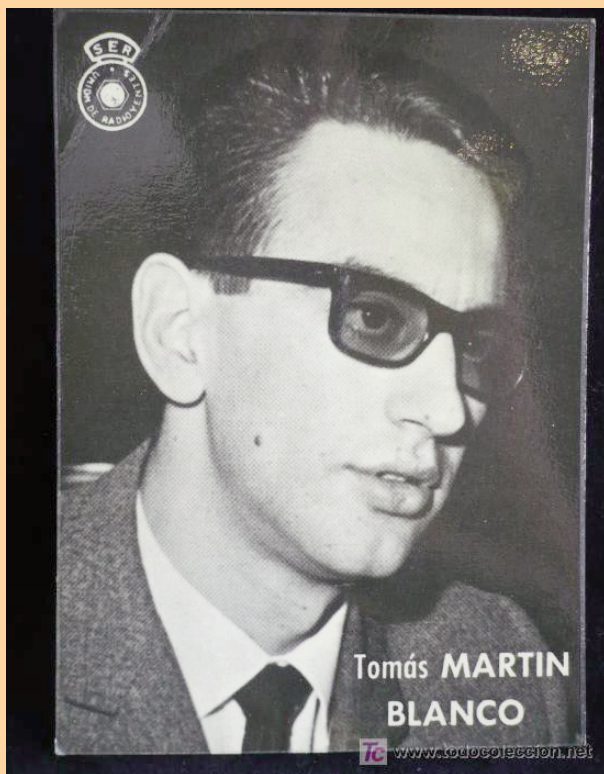
Hi ha qui diu que avui en dia ja no ens escandalitzem per res, són opinions. El diari d'avui porta en la portada una fotografia en la que els ramaders belgues reguen els camps amb tres milions de litres de llet, en protesta pels preus tant baixos que els paguen pel producte. En el mateix periòdic, ens les pàgines interiors, es pot llegir un altre titular on es diu que el nombre de persones que passen fam al món supera per primera vegada els mil milions. El contrast d'aquestes dues notícies a mi encara m'escandalitza.

2 - X - 2010

Temps era temps la ràdio era el mitjà de comunicació de masses més escoltat i que més influïa en la gent. Durant els anys cinquanta i seixanta a les set del vespre una sintonia molt peculiar anunciava que començava el consultori d'Elena Francis, un programa que tenia enganxada a una part considerable de la població espanyola, sembla que el seu origen va estar en Ràdio Barcelona, però jo recordo haver-lo escoltat en la desapareguda Ràdio Peninsular de Barcelona, l'emissora que aquells anys més escoltàvem a Benicarló, on a *doña* Elena li posaven veu les mítiques locutores Mª Matilde Almendros i Maruja Fernández. Avui TV3 projecta un documental sobre el programa arran de l'aparició d'un gran nombre de correspondència de la que es va enviar al consultori, em feia il·lusió veure'l i esperava que se'm despertara la nostàlgia al recordar els anys de la infantesa, però no acabo de veure'l, m'indigna escoltar els consells que s'hi donava, per exemple, a les dones maltractades, *"heu d'aguantar la creu que us ha tocat, com el Nostre Senyor va aguantar la seua"*, era un pensament interioritzat entre les dones del moment, era la ideologia dominant del règim, una manera d'oprimir a una part de la població. ¡Quan de sofriment van propiciar aquella gent cruel! Mai no pagaran el mal que van fer.

3 - X - 2009

Un article d'Iñaki Gabilondo al diari "El País" d'avui, em retorna a la memòria la figura de Tomàs Martín Blanco, que ahir va morir. Martín Blanco era un locutor de la Cadena SER, que amb el pas dels anys va esdevenir directiu, i a ell es deuen la creació dels tres espais amb més èxit de la cadena de PRISA, quan encara no era de PRISA, "Hoy por hoy", "Los 40 principales" i "Hora 25". Però el

Els Dies Gloriosos

El Tomàs Martín Blanco que jo vull evocar, és el Tomàs Martín Blanco locutor, el presentador de "El gran musical", que ell va crear juntament amb Rafael Revert, i que va estar en antena de 1962 a 1969, era una cita que els joves i els xiquets...

Tomàs Martín Blanco que jo vull evocar, és el Tomàs Martín Blanco locutor, el presentador de "El gran musical", que ell va crear juntament amb Rafael Revert, i que va estar en antena de 1962 a 1969, era una cita que els joves i els xiquets (jo encara ho era) del moment teníem amb la ràdio els diumenges de matí a partir de les dotze, era un programa amb actuacions musicals en directe, on es van donar a conèixer grups com ara "Los Pekenikes" o "Los Bravos", on es va començar a utilitzar la paraula "Disc Jockey" i on a banda de Martín Blanco participaven altres mítics locutors, llavors bastant joves i amb un estil diferent, com ara José Mª Iñigo, Mariano de la Banda, Miguel de los Santos o Pepe Domingo Castaño. Tots ells ens van aportar una nota de color en aquell paisatge tant de blanc i negre.

ve de la p gina anterior

Paraula de Cuenca, et lloem, senyor!

I després de parlar ell, els jutges van callar i van assentir la seua saviesa. Amen!

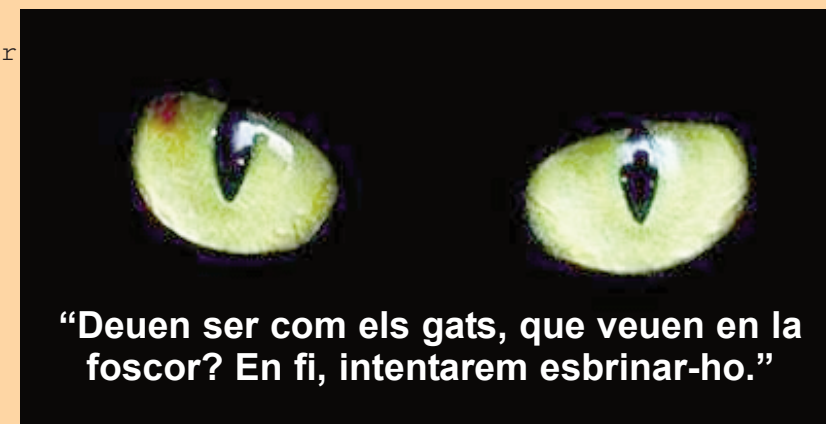
Aquest home és un crack! Si en psicologia clínica es pogueren fer transplantaments d'autoestima, només amb ell com a donant en tindrien prou per a tot el país.

Treballadors incansables

Ho hem dit un fotimer de vegades i ho repetirem moltes més mentre siga així, com treballen a la nostra casa gran! Ja siga de dia, de nit, o en cap de setmana, allí a tota hora estan funcionant els aparells d'aire condicionat. Sense anar més lluny, divendres passat a les 11 de la nit, allí que estava funcionant l'aparell d'aire condicionat a tota paleta. Ara, igual que les altres vegades que ho hem dit, hi havia una cosa que no ens encaixava, els llums estaven apagats. Deuen ser com els gats, que veuen en la foscor? En fi, intentarem esbrinar-ho.

Torna la censura

Aquesta setmana passada ens vam alçar descobrint que el PP del nostre poble havia rehabilitar una figura oblidada en els nostres temps de la democràcia, la del **ensor** (bé, en aquest cas la censora, seria més correcte, per ser dona). Resulta que a l'anterior regidora de cultura, la senyora Durà, no li devia agradar massa aquest mitjà que ara teniu a les mans, o siga, La veu de Benicarló, i "ni corta ni perezosa" (*en el castellano del suyo, que tan perseguido dice que está en la nuestra población*), va donar l'ordre de "retirarla" de la circulació. Sí, tal com heu llegit, "retirarla", de la circulació de la

"Deuen ser com els gats, que veuen en la foscor? En fi, intentarem esbrinar-ho."

nostra biblioteca pública municipal. O siga, diguem-ho ben clar i ben alt, la va censurar. I no és broma.

Torna la censura (i 2)

Pel que hem pogut esbrinar, sembla ser que li molestava el que sortia allí, o les crítiques que li feien (com va fer les coses tan bé en el període que estava de regidora de cultura). I així, emulant les tàctiques més pures del feixisme predemocràtic que ha tingut aquest país, i que deuen ser de la seua estima i enyorança, s'ha convertit en la primera censora de la democràcia que és coneix al nostre poble. Els tafaners, com no volem ficar a tots al mateix sac, del feixistes ens referim, ens agradaria escoltar si els seus companys de partit secunden aquesta posició. Ho diem per no catalogar-los a tots amb el mateix adjectiu. Esperarem les seues rectificacions.

De Ferrari

Qui contents se'ls veia a la Rita i al nostre presi, Camps, al volant del Ferrari que portaven l'altre dia en la presentació de l'Alonso eixe, el que corre a la fórmula 1, com nou corredor de la marca del cabellet. Altra cosa important no faran però... No res, que ací ens va això del folklore més ranci, o de la xaranga i pandereta. Mentre ens donen pa i circ... ens

oblidem que tenim la panxa i les butxaques ben buides. I així ens va.

Altra volta fer i desfer

No sabem que tenen les faroles del camí la mar però segurament duen ser les que més vegades han sofert canvis des que les van ficar. Primer van ser les pròpies faroles que van haver-se de canviar perquè els va sortir no se sap quina mana de borradora a la seua pell, després que van haver de canviar el panot perquè estava malament, després altra volta el panot perquè l'havien ficat a trossos, uns mesos més tard altra volta tornen a canviar els pedaços i, a data d'avui, sembla que no els devia agradar com l'havien ficat i... altra volta torna a foradar per tornar a canviar-los. A veure si en una d'aquestes ho deixen mitjanament decent per no haver d'alçar-lo més. Mentrestant, el que dèiem, fer i desfer, la feina del matalasser.

Altra volta fer i desfer (i 2)

La veritat és que amb tant fer i desfer hi ha una cosa bona i una de dolenta. La bona, que sempre hi ha algú que té feina, i en aquests moments sempre és d'agrair. La dolenta, és que la broma de tants de canvis ens està costant a les butxaques públiques un fotimer de diners. Cadascú que trie la que més li convinga.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Mausoleu

No ho podem dir més alt però si més clar, el que s'està fent a la plaça de la constitució és un monument a la posteritat, un mausoleu. Ja ho vam dir i ho repetim, allò és un monument per a la posteritat del personatge en qüestió, el faraó Kuen-ka. I és que és immens. Ara, el que seria imperdonable és no aprofitar-ho. Ho diem perquè, com a tot mausoleu, el que caldria seria que li ficaren un quartet... per a les seues cendres. Per el trànsit a eixa posteritat que sembla tan desitjar. Al cap i a la fi per això són els mausoleus, no? No voldríem que després de fet es quedara en un simple cenotafi. En fi, aquest monument no serà una de les set meravelles del món però... és el que tenim.

Perles faraòniques

El nostre inefable regidor/faraó Kuen-ka és tot un pou de ciència lingüística i és tot un mestre en això dels acudits fàcils. Així va dir en roda de premsa per a referir-se a l'aeròbic o a l'step com "la cosa esa de sube y baja" i va dir que quan canvien les cadieres de l'Hernán Cortés posarien seients "tu y yo". Sembla que li mola això de jugar amb les paraules. Encara com no va dir mete-saca o coses així...

Variant N-340

Quina sarau tenim amb la nomenada variant de la 340 als seu pas pel nostre poble. Entre el regidor Kuen-ka que allí on va dir "digo digo Diego", sense assabentar-se que la premsa té una hemeroteca de nassos i li pot traure els colors en algunes de les seues afirmacions, el que no va fer l'excalcalde Mundo quan tocava, i l'obscurantisme amb en que ens tracta el Ministeri ho tenim clar, ens deixaran el terme fet un autèntic nyap. *Y no passa nada, que diria un castizo.*

Variant N-340 (i 2)

I damunt un pobre ciutadà ha de pagar els vidres trencats de tanta incompetència quan li volen passar la carretera pel mig del seu terreny i li fan pols els seus hivernacles. Però el que té més delictes és veure la barra amb la que actuen tota aquesta gent en el que ja és coneix com la "corba fantasma" que, no se sap com, ni de quina manera, en un traçat, més o menys recte, de sobte, fa un canvi radical, s'endinsa en uns terrenys que no venen al cas i... Açò és com la batalla de David contra Goliat. Amb tota l'estima dels tafaners esperem que la seua punteria siga la millor i la pedrada que li pegue al front amb la seua fona a tota aquesta colla de brètols siga allò suficientment forta perquè d'una vegada el cop els faça entra en raó.

Variant N-340 (i 3)

Regidor Cuenca dixit: "...recopilarà tota la documentació sobre la variant de l'N-340 i ho interpretarà abans de dir "si tiene razón o no el vecino de Benicarló".

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Nosaltres sempre igual. El nostre món de fantasia és il·limitat i per això amb poqueta cosa ens conformem. Som d'un poble on la gent passa olímpicament de tot excepte quan ens toquen la butxaca independentment del tipus de minva patrimonial que això ens supose. Al llarg dels anys hem hagut de vore com les inversions públiques de qualsevol tipus passaven de llarg i sempre feien cap al mateix lloc. Mentre uns tenien tot allò que demanaven, nosaltres ens havíem de conformar amb les molles i encara donar gràcies. Però sobretot, el que sempre hem sabut fer ha estat acotar el cap i agrair al donant de torn aquelles miquetes que ens quedaven.

Amb el pas dels anys, les coses no han canviat. Tot segueix igual i els benicarlandos som una espècie única que, malgrat totes les bufetades que hem rebut, rebem i sabem que tornarem a rebre, seguim confiant que els nostres salvadors són a la porta de casa, esperant que els obrim les portes. Així podem recordar multitud de personatges que ens han vingut a vore, ens han promès tot allò que es pot prometre i nosaltres tots convençuts que ja estava tot ben lligat i que érem uns privilegiats perquè Mister Marshall ens havia vingut a visitar carregat de diners per al nostre poble. Però això no només ens passa amb els forasters, no. Som tan summament ingenus que fins i tot entre nosaltres ens diem boles i ens les creiem. Som capaços de sortir contents d'una reunió pensant que quin representant del poble més competent tenim, mentre el representant en qüestió, dins del seu despatx està pensant "uff! de moment ja me'ls he tret de damunt una temporada a vore si amb una mica de sort, a la pròxima reunió hi ha un altre que es carregue amb el mort".

Però tot i això, els benicarlandos seguim sense canviar i tornem als

mateixos que se'ns han tirat i se'n han

fotut de nosaltres una vegada i una altra. Possiblement per això som com som i no som d'una altra manera i tenim el que tenim perquè, sense cap mena de dubte, és el que ens mereixem. Ara jo, que sóc un benicarlando com cal, m'he de creure que gràcies als nostres polítics de torn, s'obre la porta a grans i luxosos hotels i espatarrants parcs temàtics que faran que la crisi siga una anècdota i només un mal record entre nosaltres. Jo em crec que a partir d'ara vorem limusines pels carrers, s'obriran botigues de luxe, i el carrer de Febrer Soriano esdevindrà el Passeig de Gràcia, el Rodeo Drive o la Via dei Condotti. Els rics es passejaran pel nostre poble i nosaltres viurem d'ells, de la seua desmesurada despesa i del seus caríssims capricis i vicis. Però també hi haurà qui es guanyarà la vida fent el manteniment de sensacionals atraccions, ballant als espectacles o venent entrepans i gelats pel fabulós parc temàtic que s'instal·larà per la zona de la Mar Xica, a cavall entre la terra, la mar i la desembocadura del riu Sec.

Sí, jo sóc així i per això avui estic content perquè, una vegada més, veig que els polítics estan fent la seua feina i creant riquesa i prosperitat per

al nostre poble. I m'ho crec tot i sé que tot això que he dit és veritat, com també sé que és veritat que tot allò que puga sonar a esquerrà no és bo per al meu poble. Que la gent d'esquerres només volen fer la repartidora i que el que és meu, és meu i de ningú més, i que el que volen és fer-nos parlar una altra llengua que no és nostra i que com collons hem d'aprendre el valencià si encara no sabem parlar el castellà, que el que hem de fer és conèixer bé la llengua comuna i després, si a algú li queda temps, que comence amb les altres però com a mera afició, mai com a obligació. Per això entenc perfectament el contingut i el rerefons del còmic de la setmana, i que parlar valencià ni costa ni val res ni per a res. També estic content perquè ens estan fent el desviament de la 340, que és una obra de molts de diners i que si ens tallen un camí serà per culpa de Zapatero, que és qui paga l'obra. I jo seguiré content i pagat, però mai fotut perquè a mi encara no m'han tocat la finiqueta, i si hi ha algú que no esta content que es faça fotre i mala sort. I si alguna vegada em veig perjudicat per alguna decisió, aniré allà on faça falta per tal de defensar allò que és meu i, una vegada ho hauré aconseguit, tornaré a casa meua a vore com prospera el meu poble. Amb els meus, per suposat.

Hernan Cortés-Carrer del vici, un carrer amb malastrugança

La història del carrer Hernan Cortés és una part de la història de l'oci de la nostra població. I, com a tal, una part de la història dels conflictes derivats d'aquest oci, massa vegades descontrolat. Era una carrer tranquil, sense massa complicacions, com qualsevol altre del poble però... un dia, va canviar la seua sort.

709

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Es va convertir en referent de la rauxa al nostre poble, discoteca, bars, pubs... i falla. Les nits dels caps de setmana convertiren aquest carrer en el centre de la festa nocturna benicarlanda i de la comarca. Hi havia més gent circulant per aquest carrer a les tres de la matinada que en un dimecres qualsevol i, com no podia ser d'altra manera, tanta aglomeració de gent, amb unes copes de més, va acabar com el rosari de l'Aurora.

I així, després d'alguns anys, de moltes queixes veïnals, de moltes denúncies i de l'èxode de molts veïns, després d'haver tocat el cel per uns, l'infern per altres, va tornar a tocar terra. I així durant un període d'anys, amb més o menys tranquil·litat.

En el període de les vaques grosses, l'arribada de gent estrangera que va copar els locals que abans regentaven els de casa va tornar a ressuscitar alguns dels antics problemes que provoca, de vegades, l'oci. Però, s'anava trampejant.

Convertir-lo en un carrer de vianants, tot i que això més bé sembla un eufemisme, veient que per allí circulen tota mena de cotxes a molta velocitat, semblava que podria apaivagar aquest problema, agreujats últimament, a més, per la venda de droga a xicoteta escala.

No res més lluny de la realitat, tot a estat un miratge, la cosa se n'ha sortit de mare, l'índex de conflictivitat

derivat d'aquest nous inquilins dels locals d'oci s'ha disparat de manera alarmant, les baralles són a l'ordre del dia (millor dit seria de la nit), la droga campa per qualsevol lloc, les destroces al mobiliari tan privat com públic són cosa comuna i la inseguretat dels veïns, sí, la inseguretat, s'ha convertit en insuportable. I la cosa sembla que no té aturador.

Els veïns emprenyats, s'han plantat. La policia, tot i els seus esforços no se'n surt. I els polítics, els polítics, prometen solucions. I així ens va.

Calen mesures ja. I mesures, potser més dràstiques i contundents. I és que la situació ja ho requereix. La cosa no pinta bé i, si per desgràcia ocorre un accident o desgràcia greu, esperem no siga així, ens podem trobar amb un salt qualitatiu en el conflicte que, en aquests temps de crisi, se'ns pot anar de les mans.

Carxofa: Ja era hora! Una carxofa per als bisbes espanyols! Ja és hora que es posen a treballar i fer el que cal, la seua faena: amenaçar i enviar del "redil" a tots els rojos i maçons que no fan altra cosa que donar una mala imatge de l'església. Quants estàvem esperant aquest moment, siga d'un costat o d'un altre. Tots excomunicats.

Panissola: una cabassada de panissoles per els responsables de la censura a La Veu de Benicarló a la biblioteca municipal. Segons la informació que tenim, la censora ha estat l'exregidora de cultura Raquel Durà, tot i que l'excusa és, segons els faraó, que no devia haver pressupost i segons la nova regidora de Cultura, que no estan tots els mitjans. 75 euros l'any, quina despesa tan brutal. I certament, tots, tots els mitjans, no hi són, The New York Times, The sun, Al Arabiya, Al-Nahda,... no hi són. Però... a que si hi són l'ABC, La razón... i els altres locals, com el Dissabte o el 7 dies? No està La Veu perquè la regidora en qüestió va donar l'ordre d'eliminar-la i vostés no van fer res per impedir-ho. Més clar, l'aigua. Almenys siguen honorats i reconeguen-lo, que l'han censurat. Ningú es sorprendrà!

laveubenicarlo@terra.es

Censura

Nota de la redacció

En un sentit ampli podríem considerar Censura com l'exercici, en el cas que ens trobem, per part de la regidora i exdelegada de l'àrea de Cultura del nostre ajuntament, la senyora Durà, per evitar difondre, divulgar, etc., allò que diu La Veu de Benicarló, en un intent per controlar la llibertat d'expressió, al "retirar-la" (és l'eufemisme utilitzat), de la Biblioteca Pública Municipal.

La censura sempre no ha estat mai un aspecte típic dels règims democràtics. No volem dir que ací, a la nostra ciutat, tinguem un govern del PP políticament autoritari, no —és el govern que ha triat el poble i s'han de respectar les seues decisions—, però si fem cas d'aquesta actitud, ens hauríem de fer un replantejament. I tot perquè, suposem, sembla que a la regidora en qüestió, o al seu partit, no li han agradat les crítiques que aquest mitjà ha fet contra la seua actuació política. Tinguem-ho clar, contra la seua actuació política, que no personal.

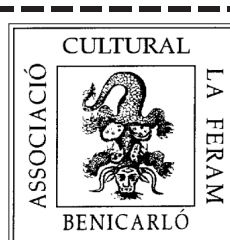
La Veu de Benicarló no pretén ser el màrtir de cap causa, ni el revulsiu de ningú, no és la seua comesa, el que pretén és dir les coses, òbviament segons el seu parer, per això tracta de ser independent, i fer que la gent, en aquest cas del món polític, reaccione i faça les coses tan bé com sàpiga. Sempre en positiu però, òbviament, sense deixar de criticar allò que considera que es fa malament.

I si abans aquest mitjà havia demanat la dimissió de la regidora, pel que es podria pensar que és la seua nefasta actuació al front de l'àrea de Cultura, ara es podria demanar amb més raó, en conèixer la seua actitud d'impedir la consulta d'un mitjà de comunicació en un espai públic com és la Biblioteca. Una actitud que hom té dret a pensar que és autoritària i no segueix cap paràmetre d'objectivitat. La senyora Durà ha ressuscitat la figura del censor, en aquest cas de la censora, que no seria pròpia d'una representant pública i democràtica.

La pregunta ara és saber si l'alcalde i el seu equip de govern estaven assabentats d'aquesta actuació. I cal saber-ho perquè si ho saben, i no havien fet res, voldria dir que són còmplices d'aquesta actuació si més no fosca i, per tant, la dimissió hauria de ser extensiva a tot l'equip de govern. I si no estaven assabentats, pitjor, perquè voldrà dir que no són capaços de controlar actituds d'aquesta mena, amb el perill que això comporta.

I és que al final, no és sols el fet constatable de la censura, que és d'important, és el fet encara pitjor de voler canviar, en benefici particular, la història contada del nostre poble. Perquè allò que conta La veu, com si ho fa qualsevol altre mitjà local, passat, present i futur, és part de la història de Benicarló, de la nostra història, i com a ciutadans, tenim el dret a conèixer-la però també l'obligació de protegir-la, com a patrimoni que és de tots.

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Fotos
Música
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

